

Поліська неповторність

Де неповторність ще таку знайти,
Коли у селах голубі віконця
Із білого обличчя у хатин
Так ніжно усміхаються до сонця.

Полісся милий краєвид:
Поля в житах, в льонах голубооких,
Лісів твоїх безкрайній дивосвіт
Вдивляється у синь озер глибоких.

Привільно і просторо навкруги,
І легко дихати повітрям життєдайним,
Ясніють небеса без берегів,
Дивуються красі цій незвичайній.

Земля сувора легка водночас,
Моїх батьків прадідів колиска,
Для мене найдорожча повсякчас,
З усіх доріг мені до неї близько

Тому завжди тепліє на душі,
Коли з далекої спішу дороги,
На рідному подвір'ї спориші
Гостинно простеляються під ноги.

Куди підеш – лунає звідусіль
Говірка особлива, самобутня,
Видзвонює село в піснях весіль,
У звичаях прадавніх незабутніх.

Де неповторність ще таку знайти?